

og By lærte bedre at forstaa hinanden, og da Halvdelen af Københavns Befolkning er opstaaet ved Indvandring fra Landet, skulde man ikke synes, at Opgaven var uoverkommelig. Jeg sigter for øvrigt med dette ikke alene til at skaffe Arbejdskraft til Landet, men til at hemme den Uvillie, der synes at være ved at gaa fra en Beskæftigelse over til en anden, en Uvillie, som er gammeldags og i høj Grad økonomisk i arbejdsløse Tider som de nuværende. Mine Bemærkninger herom gælder selvfølgelig saavel mandlig som kvindelig, og maaske ikke mindst kvindelig Arbejdskraft.

Naar jeg har gjort gældende, at Arbejdsløshedsloven kan misbruges, ligger der deri selvfølgelig en Indrømmelse af, at Kontrol er nødvendig. Først maa man kræve, at Arbejdsgiverne og Arbejderne paaser, at ingen, som nægter at arbejde, modtager Understøttelse, men for øvrigt kan jeg ikke se, at Kontrollen kan være paa bedre Hænder end der, hvor den i Øjeblikket er, hos Arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsanvisningen, hvilke Institutioner begge er interesserede i, at Loven ikke misbruges. Det skulde naturligvis helst være saaledes, at enhver, der søger Understøttelse, er underkastet Kontrol. Hvis denne Kontrol trænger til at skærpes ved nøjere Samarbejde mellem de to Institutioner, bør dette selvfølgelig ske; skulde det vise sig, at Arbejderne i stort Omfang nægter at arbejde for som arbejdsløse at modtage Understøttelse, hvilket jeg betvivler, bør dette forhindres, og det kan kun forhindres ved en virkelig effektiv Kontrol.

Det var min Mening her at ville anbefale, at man vedtog Forlængelsen af Loven, saaledes som Lovforslaget nu foreligger fra Folketinget, og at den nedsatte Kommission, hvori baade Indenrigsministeriet, Arbejdsløsheds-kasserne og Arbejdsanvisningen er repræsenteret, søgte at udfinde den Kontrol, som er nødvendig for at forhindre Misbrug, som vi jo allesammen ønsker bør forhindres, men jeg hører nu, at der bliver foreslaaet Nedsættelse af Udvalg, og da jeg tillige hører, at sligt modsætter man sig ikke, skal jeg heller ikke modsætte mig det — det vilde vel heller ikke hjælpe noget — men jeg maa dog sige, at paa den anden Side kan jeg heller ikke indse, hvorledes et saadant Udvalg skal kunne hjælpe paa Sagen i den korte Tid, det faar Anledning til at arbejde i, for det maa vel alle være enige om, at dette er en Sag, som skal gøres hurtigt færdig.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (Tvede) udtalte, at han i Nævnet havde anbefalet en kortere Forlængelse af Loven end den, der her er foreslaaet. Skønt det egentlig nok fremgik af det ærede Medlems Tale, finder jeg det dog rigtigt udtrykkeligt at fremhæve, at det Standpunkt, som det ærede Medlem saaledes indtager, aldeles ikke har været mig bekendt, før jeg hører det fremsat nu, og at der saaledes ikke har været nogen Mulighed for mig til at underkaste det en Prøvelse og tage Standpunkt til det. Men jeg skal dog gerne sige til det ærede Medlem, at naar han selv udtaler sig saa pessimistisk med Hensyn til Resultaterne af en Kommissions Overvejelser, som har hele Sommeren for sig, ved jeg ikke, hvorpaa han i Grunden støtter Formodningen om, at det skulde lykkes snarere i kortere Tid at tilvejebringe et for den høje Rigsdag antageligt Revisionsforslag til Fremsættelse allerede i indeværende Samling. Jeg vil tro, at de Erfaringer, som den midlertidige Lov nu har givet os, sikkert vil tiltrænge nogle Maaneders grundig Bearbejdelse, for at man kan naa til et virkelig brugeligt Resultat til Fremsættelse af Lovforslag. Det ærede Medlems pessimistiske Opfattelse af Kommissionens Arbejde ledsagede han med en elskværdig Tro paa, at Regeringen og dens Organer nok skulde kunne have præsteret et tilfredsstillende Forslag. For den saaledes udtalte Tillid skal jeg kvittere med Tak, og jeg skal sige til det ærede Medlem, som er Medlem af Nævnet, at jeg for mit Vedkommende i Folketinget har fremhævet, at det forekom mig, at Arbejdsløshedsnævnet med dets Repræsentation ogsaa for den høje Rigsdag meget vel kunde foretage denne Forberedelse; at jeg havde Tillid til Nævnets Evne hertil, og at jeg upartisk kunde sige det, da saa vidt mig bekendt ingen af mine politiske Meningsfæller havde Sæde i dette Nævn. Fra anden Side blev det imidlertid fremhævet, at det vilde være særdeles ønskeligt, at Forberedelsen skete gennem en alsidig sammensat Kommission, og da der er opnaaet Enighed om, hvorledes Kommissionen skulde sammensættes, og ogsaa om, hvorledes Sagen skulde behandles, saaledes at den til sidst ender i Arbejdsløshedsnævnet og saaledes, at det blev dette, som kom til at behandle Stoffet og forelægge det for Indenrigsministeriet, da Arbejdsløshedsnævnet paa denne Maade faar den Plads, det forekommer mig, det